

د رحمان بابا
او حميد مومند
په آثارو کې
مشهوره او اصطلاحات

تجويزي وال محمد احمد مومند

۱۳۹۹ هـ.ش

د رحمان بابا او حميد مومند په آثارو کې متلونه او اصطلاحات

Proverbs & Idioms

in the Literature of Rahman Baba & Hamid Momand

By: Professor Mujawar Ahmad Momand

ISBN 978-9936-661-15-8

9 789936 661158

2021

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت

د علومو اکاډمي

د ژبو او ادبياتو مرکز

د پښتو ژبي او ادبياتو انستيتوت

د فولکلور او شفاهي ادبياتو خانګه

د رحمان بابا او حميد مومند په آثارو کې

متلونه او اصطلاحات

۱۳۹۹ هـ.ش

خېړنوال مجاور احمد مومند

د کتاب ځانگړنې

د کتاب نوم: د رحمان بابا او حمید مومند په اشعارو کې

متلونه او اصطلاحات

لیکوال: څېړنوال مجاور احمد مومند

لارښود استاد: څېړنپوه علي محمد منگل

اډیتور: څېړنپوه نصرالله ناصر

مهتمم: څېړنوال دکتور عبدالاحد منگل

خپرنډوی: د افغانستان د علومو اکاډمي د اطلاعاتو او عامه اړیکو ریاست

د لیکلو کال: ۱۳۹۲ هـ. ش

د چاپ کال: ۱۳۹۹ هـ. ش

د چاپ شمېر: ۵۰۰ ټوکه

د چاپ ځای: الهام نبي زاده، کابل – افغانستان

ISBN: ۹۷۸-۹۹۳۶-۶۶۱-۱۵-۸

د چاپ ټول حقوق له علومو اکاډمي سره خوندي دي.

فهرست

د خانگې نظر / خېړنوال دکتور عبدالاحد منگل.....	أ
د ايډيټور نظر / خېړنپوه نصرالله ناصر.....	د
د لارښود استاد نظر / خېړنپوه علي محمد منگل.....	ط
سريزه	۱

لومړۍ خپرکي

د موضوع شاليد	۷
---------------------	---

دویم خپرکي

متل او اصطلاح	۲۳
---------------------	----

لومړۍ - متل څه ته وايي؟	۲۳
-------------------------------	----

د متل لغوي او اصطلاحي معنا	۳۳
----------------------------------	----

متلونه د شفاهي ادبياتو د غوره ډول (ژانر) په توگه	۴۳
--	----

د متلونو ډولونه	۴۶
-----------------------	----

۱- منظوم متلونه	۴۶
-----------------------	----

۲- منثور متلونه	۴۷
-----------------------	----

۳- منظوم ډوله او مسجع متلونه	۴۷
------------------------------------	----

۴- تلمیحي متلونه	۴۸
------------------------	----

دوهم - اصطلاح څه ته وايي؟	۵۰
---------------------------------	----

د متلونو او اصطلاحاتو توپیر او نږدېوالی	۵۹
---	----

درېیم خپرکي

د رحمان بابا لنډه پېژندنه او د شعر سبک	۶۳
--	----

د رحمان بابا د شعر سبک	۶۹
------------------------------	----

د ده د سبک مشهور پيروان	۷۲
-------------------------------	----

د رحمان بابا په دېوان کې متلونه او د هغو د استعمال ځايونه ۷۵

د رحمان بابا په دېوان کې د اصطلاحاتو څرک ۱۰۶

څلورم څپرکی

د حميد مومند لنډه پېژندنه او د شعر سېک ۱۳۳

د حميد مومند سېک ۱۴۰

د حميد د سېک ځانگړتياوې ۱۴۱

د حميد د سېک پيروان ۱۴۴

د حميد مومند په آثارو کې د متلونو څرک ۱۴۶

۱_ د حميد مومند په دېوان کې متلونه ۱۴۶

۲_ د حميد په ((شاه و گدا)) کې متلونه ۱۶۹

۳_ د حميد په ((نيرنگ عشق)) کې متلونه ۱۷۵

۴_ د حميد په ((شرعة الاسلام)) کې متلونه ۱۸۳

د حميد مومند په آثارو کې د اصطلاحاتو څرک ۱۹۰

۱_ د حميد مومند په ((دېوان)) کې اصطلاحات ۱۹۰

۲_ د حميد مومند په ((نيرنگ عشق)) کې اصطلاحات ۲۰۲

۳_ د حميد مومند په ((شاه او گدا)) کې اصطلاحات ۲۰۹

۴_ د حميد مومند په ((شرعة الاسلام)) کې اصطلاحات ۲۱۷

پنځم څپرکی

په ټولنه کې د متلونو ارزښت يا د متل ټولنيز ارزښتونه ... ۲۲۳

د متل تاريخي ارزښتونه ۲۳۷

د متل ژبني ارزښتونه ۲۴۹

په ژبني لحاظ د متلونو لهجوي خوا ۲۵۱

په متلونو کې په ژبني توگه توار او بدلون ۲۵۱

شپږم خپرکی

په شعر ونو کې د متلونو د استعمال اړتیا ۲۵۴

پایله ۲۷۹

وړاندیزونه ۲۸۲

مأخذونه ۲۸۴

د ځانگړې نظر

فولکلور او په ځانگړې توگه ولسي ادبيات د يوې ټولنې د فرهنگ هغه غير ملموس توکي دي چې ساتل، را ټولول، خوندي کول او خپرل يې د فرهنگي ارزښتونو د غنامندۍ په برخه کې ستر رسالت تر سره کوي، ځکه چې د معاصرو پرمختگونو او ټکنالوژۍ له کبله په ټوله کې فولکلور او په ځانگړې توگه پښتني فولکلور او شفاهي ادبيات ورځ په ورځ د محوه کېدو په حال کې دي، پر همدې اساس د فولکلور خپرې د تيورۍ د ټاکلو مېتودونو په رڼا کې د پښتني فولکلور د توکو په نښه کول، ثبتول، خپرل، حفظ او ژغورلو جدي اړتيا ليدل کېږي.

فولکلور او ولسي ادبياتو د تاريخ، ټولنپوهنې، ارواپوهنې، اتنوگرافي، اتمولوژي او د علومو د نورو څانگو لپاره لومړی لاس مواد او منابع خوندي کوي، د ژبېڅېړنې او ژبپوهنې لپاره، د اصيلو لغتونو د کارونې امکان برابروي.

فولکلور د يوه فرهنگي اصل په توگه د انسان پيدايښت سره سم پيدا شوی او د ټولنيز ژوند په بهير کې بډای شوی دی، ستره اړتيا يې دا ده چې د فولکلور په ليک او راټولولو سره موږ شېبې او زمانې خوندي کوو او د انساني ذهنيت د تفسير بېلابېلې خواوې د ژوند کړه وړه فکري او ذهني پرمختگ راسپړو، لکه: د يوې ټولنې د نورو علومو، تاريخي پېښو، طبيعي پېښو، د تېر ژوند په افسانو کې د نوي ژوند خبره، هنري او پوهنيز ارزښتونه، ادب، اخلاق، عقيدې، عنعنې او دودونه، د خلکو

ژبه، لهجې او د کارونې وسایل او داسې نور را ښايي، د بشري ژوند د رازونو کلي فولکلور او ولسي پوهه ده، له دې امله د ولسي پانگې (فولکلور) خوندي کول د هر ملت لپاره ضروري دي.

ولسي ادب لفظي هنر دی چې تاریخ یې د بشري ژبې د رامینځته کیدو پیلامې ته رسېږي، حال دا چې د نړۍ د لرغوني لیکلي ادب تاریخ له دېرشو څلوېښتو پېړیو څخه تېری نه کوي، د لیک د پیدایښت نه د مخه یواځې فولکلور و، چې د بشري ټولنو ادبي تنده یې ماتوله، په ځانگړې توگه ولسي ادب د خبر رسولو د یوې وسیلې په توگه رامینځته شوی، هغه مهال چې اخبار او راډیو نه وه همدغو ولسي شعرونو او نثرونو د ولس د خبرونې او پوهونې دنده پرمخبیوله، ولسي ادب د ولس په ژبه، د ولس غوښتنه، هیله، احساس او ذوق څرگندوي، په واقعیت کې ولسي روایات او ارزښتونه پالي.

د پښتو شفاهي ادب ډېر شکلي او موضوعي اصناف لري، چې ځینې یې لکه: متلونه، اصطلاحات او نور د لیکلي یا تحریري ادب په ځینو آثارو کې پیداکېږي، د څېړنې د میتودونو او لارو چارو سپارښتنه په دې اړه داده چې د ولسي ادبیاتو ځینې عام ژانرونه دې د بېلابېلو ادبي او تاریخي دورو په آثارو کې و څېړل شي، تر څو یې د کارونې موخه د ټولنیز ژوند د غوښتنو په پوښتنو کې حل شي، دغه اثر چې ستاسو په لاس کې دی، لیکوال د دې علمي-څېړنیز اثر؛ د اړونده موضوعاتو فرضیه د تشریحي او تحلیلي میتود په رڼاکې پل په پل څارلې، څېړلې، تحلیل او بشپړه کړې ده، په ځینو مواردو کې یې له انتقادي میتود څخه هم کار اخیستی دی.

د دې علمي اثر د خپرنې ارزښت په دې کې دی چې، د شاعرانو له دیوانونو او د شعرونو له ټولگو څخه یې متلونه او اصطلاحات را ایستلي او د هغو اصلي بڼه یې پیدا او تحلیل کړې ده. د خپرنې د فرضیې له حل څخه یې معلومېږي چې لیکوال تر ډېره بریده د تحقیق په بهیر کې پر ستونزوه بریالی شوی دی.

په دې خپرنه کې د رحمان بابا او حمید مومند په آثارو کې متلونه او اصطلاحات، په نښه شوي او خپرل شوي او په لړ کې یې د نورو کلاسیکو او معاصرو شاعرانو له شعرونو هم بېلگې وړاندې شوي دي، دا اثر په خپل ډول کې ځانگړی دی، په خپله برخه کې د خپرونکو، لیکوالو او زدکړیالانو لپاره غوره منبع ده. د یادولو وړ ده چې د دې کتاب له عمومي او فرعي عناوینو څخه د لنډون په موخه د (پښتو، یې او عبدال) کلمې حذف شوي دي.

مینه او درنښت

خپرنوال دکتور عبدالاحدمنگل

د ايډيټور نظر

رحمان بابا او حميد مومند، د پښتو ادب د کلاسيکې دورې هغه نوميالي شاعران دي چې زما په اند يې اوس هم ځای تش دی. حميد مومند د پښتو ژبې هغه پېژندل شوی او اوڅار شاعر دی چې د هندي ادبي سبک پيرو، په نازکخيالۍ کې طاق او بې جوړې دی. دا هم بايد هېره نه کړو چې ده د هندي سبک پيروې کړې خو هغه ته يې پښتني رنگ ورکړی او د نازکخيالۍ داسې جامې يې ور اغوستي چې بالاخره دی د يوه ځانگړي سبک څښتن شوی، نورو يې هم پيروې کړې او په دې توگه يې د ادبي مکتب بڼه غوره کړې ده، که رښتيا ووايم زما په اند لاتر اوسه هم په نازکخيالۍ کې د ده ساری نه دی ليدل شوی.

عبدالرحمن مومند چې په رحمان بابامشهور دی، هم د پښتو هغه وتلی او محبوب شاعر دی چې د خپلو تصوفي او عرفاني اشعارو په برکت يې نړيوال شهرت موندلی دی. په پښتنو کې به داسې کورنۍ ډېرې کمې وي چې د رحمان بابا د ديوان قلمي يا چاپي نسخه ورسره نه وي. رحمان بابا هم د خپل ځانگړي سبک څښتن و، دغه سبک ځينو د روان او ساده سبک په نوم هم نومولی دی، کله چې يې پيروان زيات شوي نو د مکتب پور ته رسېدلی او اوس د رحمان بابا د ادبي مکتب په نوم يادېږي. د رحمان بابا شعرونه که ظاهراً د بڼې له مخې ساده ښکاري خو منځپانگه يې خورا غني ده، د ده کلام تر ډېره بريده عرفاني او صوفيانه بڼه لري. دی تل د پند او عبرت خبرې کوي، البته داهم د

هېرولو نه ده چې د مضمون له مخې د ده په دېوان کې د نورو رنګارنګ موضوعگانو هم څه کمې نه احساسېږي، نوموړی دغه موضوعگانې په داسې الفاظو بيانوي چې د هر چا ورته هوس راځي او خوښېږي يې.

لنډه دا چې زموږ دغه دواړه پياوړي شاعران نه يواځې په خپل وخت کې منلي وو بلکې اوس هم منلي او ښاغلي دي، د آثارو غورچاڼونه يې په نورو ژبو هم ژباړل شوي دي.

رحمان بابا او حميد مومند دواړه لوستي او له خپل اگاه او باخبره شاعران وو، دوی د خپل مهال د دويژکلتور ډېر په زړه پورې توکي په خپلو اشعارو کې منعکس کړي او د هغه وخت د حالاتو يادونو يې هم په مستقيمه يا غير مستقيمه توګه ديوانونو ته لاره موندلې ده. کيدای شي دهغه مهال ځينې توکي هېر او ځينې به يې لا په خپل قوت پاتې وي. همدارنګه د دواړو په شعرونو کې پر نورو ښېګڼو سر بېره د ادبي فنونو بېلابېل ډولونه تر سترګو کېږي.

تر ټولو غوره خولا داده چې رحمان بابا او حميد مومند په خپلو ديوانونو کې هغه قيمتي او ارزښتناکې مرغلرې (متلونه) چې همدان يې هم موږ په ورځنيو چارو او ليکنو کې د خپلو خبرو د استناد او پخلي په منظور کاروو هم ځای کړي دي او د دواړو ديوانو نه ترې مالا مال دي، همدارنګه د دوی په دېوانونو کې د ولسي اصطلاحاتو او نومونو هم څه کمې نه احساسېږي.

په هر حال د دې لپاره چې د دغو دواړو ښاغلو په ديوانونو کې د راغلو متلونو (په هره بڼه چې وي، مدعامت، ارسالمثل) او اصطلاحاتو د کارونې ژوره پته ولګېږي او استفاده ترې عامه شي، د ژبو او ادبياتو مرکز د پښتو ژبې او ادبياتو انستيتوت همدغې موخې ته د رسېدو په

خاطر ښاغلي خېړنوال مجاور احمد مومند ته «د حميد مومند او رحمان بابا په آثارو کې پښتو متلونه او اصطلاحات» تر سرليک لاندې علمي-خېړنيزه پروژه ورکړه. نوموړي ياده موضوع پر سريزې سربېره په شپږو خپرکو کې بشپړه کړې ده چې دلته د اثر جوړښت ته لنډه نغوته کوم: ليکوال په سريزه کې د موضوع پراهميت، مېرمت او د کار په خپرندود خبرې کړي او په دې ترڅ کې يې خپل اثر هم په لنډه توگه معرفي کړی دی.

لومړی خپرکی د موضوع شاليد ته ځانگړی شوی دی، په دې خپرکي کې که ليکوال له يوې خوا د موضوع لنډه تاريخچه بيان کړې او تر دې اثر د مخه تر سره شوې چارې يې د يادونې ترڅنگ ارزولي هم دي نو له بلې خوا يې داهم په ډاگه کړې ده چې تر دې دمخه کوم کارونه شوي، هغه په خوره وره توگه د بېلابېلو ليکوالو له خوا تر سره او د ځانگړي اثر بڼه نه لري.

د دې اثر په دوهم خپرکي کې د متل او اصطلاح پر لغوي او اصطلاحي معناوو رڼا اچول شوې او د هغو د استعمال د مواردو په ښودلو سربېره يې د دواړو اړيکې او توپيرونه هم په گوته کړي دي.

په درېيم خپرکي کې د عبدالحميد مومند پر ژوندليک سربېره د هغه په ځانگړي سبک هم گټورې خبرې شوي، ورپسې يې د ديوان په گډون د هغه آثار معرفي کړي دي، لومړی يې په کې متلونه او ورپسې يې اصطلاحات د اشعارو په بېلگو کې ښودلي او لازمي تبصرې يې هم ورباندې کړي دي.

د دې اثر څلورم خپرکي کې د رحمان بابا پېژندنې ته ځانگړی شوی دی، چې له دې وروسته يې د رحمان بابا ديوان معرفي کړی، په

هغه کې یې د متلونو او اصطلاحاتو لټه کړې، هر متل او اصطلاح یې تشریح کړې او له دیوان څخه یې اړوند بیتونه هم د بېلگو په توګه راوړي دي.

په پنځم څپرکي کې د متلونو په ټولنیز ارزښت مفصلې خبرې شوي او په ترڅ کې یې په ترتیب سره د متل په تاریخي او ژبني ارزښت بحث کړی او د متلونو د لهجوي اړخ پرڅېړنه سربېره یې په متلونو کې د توارد مسأله هم څېړلې ده.

په شپږم څپرکي کې په دې باندې هر اړخیز بحث شوی چې په شعرونو کې د متلونو د کارولو اړتیا څه ده؟ لیکوال دغه برخه په غور سره څېړلې، له بېلابېلو سرچینو څخه په استفاده سر بېره یې خپل نظر هم ورسره ملګری کړی دی.

دغه اثر په پایلې وړاندیزونو او د مآخذونو په فهرست پای ته رسیدلی دی.

په لنډیز سره ویلی شم چې د دې اثر لیکوال خپله علمي څېړنیز اثر پروژه د تشریحي او تحلیلي میتود په رڼا کې بشپړه کړې ده خو کله کله یې له انتقادي میتود څخه هم کار اخیستی دی.

- لیکوال په موضوعګانو باندې تش بحث نه دی کړی بلکې د څېړنې په بهیر کې یې هغه تحلیل کړي هم دي.

- زما په اند د شاعرانو له دیوانونو او د شعرونو له ټولګو څخه د متلونو او اصطلاحاتو را ایستل او د هغو اصلي بڼه پیدا کول او تحلیل ستونزمن کار دی، خو لیکوال تر ډېره بریده پر دې ستونزوه بریالی شوی دی.

د څېړنوال مجاور احمد مومند یاد اثر د ژبو او ادبیاتو د مرکز د ۱۳۹۸/۷/۱۱ نېټې د ۶۳۸۱۷۰۵ ګڼه لیک په ملتیا ماته د ایدیت لپاره

را سپارل شوی دی چې ما له خپل توان سره سم نه یواځې د دې اثر
ژبني ایډیټ تر سره کړی بلکه د منځپانگې له مخې مې هم په کې
لازمې سمونې کړي، د ځینو متلونو او صطلاحاتو تشریحات مې غني
کړي او زاید عبارتونه مې ترې حذف کړي دي.

همدارنگه مې د رحمان بابا او حمید مومند د هغو بیتونو مخونه
هم ښوولي چې له لیکواله پاتې وو، په لمنلیکونو پایله، وړاندیزونو او د
کتاب د پای په ماخذنو کې هم اصلاحات او سمونې تر سره شوي دي.
په پای کې په لنډه توګه ویلی شم چې د ښاغلي مومند اثر چاپ
ته چمتو او د چاپ وړ دی.

په درنښت

خېړنپوه نصرالله ناصر

د علومو اکاډمي د بشري علومو مرستیال

د لارښود استاد نظر

چې کشور د افغانانو معطر کا
د هر بیت مسری مې زلفې د خوبان کړې
(رحمان بابا)

د حمید د ساده شعر کمال گوره
چې شمله شه د تمام سړیني
(حمید مومند)

د علم په نېکمرغه لویه دنیا کې، دا هم څرگنده ده چې ټولو عالمانو د قلم په برکت او چلولو سره، د بشر د خدمت لپاره ډېر فرهنگي او کلتوري روښانه هنرونه او انځورونه کښلي دي چې په نتیجه کې له تاریخ پوهانو څخه لوی، لوی تاریخونه، ریاضي پوهانو څخه د ریاضي کتابونه، حدیث پوهانو څخه لوړ حدیثونه او تفسیرونه، له ادیبانو څخه ښه لوړ ادبي اثار، له ژبپوهانو څخه ژبني شهکارونه او له شاعرانو څخه د شعر عالي دېوانونه په میراث راپاتې شوي دي.

د علم دا له فیض نه ډک بهیر به ترهغې پورې د دنیا په مخ په بشري ټولنه کې روان وي، خو چې انساني ژوند وجود لري. په دغه علمي زیار او کونښن سره به دعلم مشالونه تل روښانه وي چې خیر او ګټه به یې په ټولو علمي برخو او چارو کې انسانانو ته رسېږي....

د شکر او خوشحالی ځای دی چې موږ هم ددنیا دنورو ټولنو په شان په پښتني او افغاني ادبي ټولنه کې، د شعر او ادب په ستر میدان

کې، د سردار خوشحال خان خټک، عبدالرحمان بابا مومند، میرزاخان انصاري، اشرف خان هجري، کاظم خان شیدا، عبدالحمید مومند، ستر فردوسي، لوی حکیم سنابي، فرخي سيستاني، نوميالی جامي، خوږښی بېدل او نور په سلگونو درانه شاعران او ادیبان لرو چې د جهان د لویو شاعرانو په کتار کې یې نومونه تل لوی او جاوېدان دي او بې له مبالغې د پښتو او فارسي د علم او ادب میدان پرې ځلاند او سرلوړی دی...

په هر حال د دغو لنډو ټکیو په رڼا کې به دا هم ووايو، چې د علومو اکاډمۍ د قانون او لايحې له مخې، څېړنوال مجاور احمد مومند، د څېړنپوه علمي درجې ته د لوړېدو لپاره ((د عبدالحمید مومند او عبدالرحمان بابا مومند په اثارو کې پښتو متلونه او اصطلاحات)) تر عنوان لاندې علمي پروژه اخیستې وه، ما د رهنما استاد په توگه ورسره همکاري کوله.

له ښه مرغه استاد مومند، دغه ادبي اثر چې په زیات تحقیق او زیار یې بشپړ کړی دی. د ده د دغه ادبي زیار په باب، ماته د رحمان بابا دا خوږ او عالي بیت په فکر کې راوگرځېد:

الهي د خپل حبيب له برکته!

دا ساده انشاء رنگينه د رحمان کړې

څېړنوال مومند، د خپلو غوره نیکه گانو: رحمان بابا او حمید ماشوگري د دعا له برکت او فیض څخه، دا درنده ادبي چار په پوره زحمت سره، په کامیابۍ اوښې انشاء سرته رسولې ده. زه بیخي ډاډمن شوم او دا راته جوته شوه چې دی بې له شک څخه په ادبي چارو کې ښه وړتیا او لوی لاس لري. داځکه چې ده د خپلې علمي پروژې شپږ

واړه فصلونه، په ښه ادبي رنگ په پوره تحليل سره د څېړنې له تشرېحي او تحليلي مېتود سره سم په کره توگه ليکلې دي چې علمي تحقيق يې په نوبت سره ښه را رنگين کړی دی.

ده دا ادبي ښه غنيمت او علمي کار، د پښتو ژبې د خدمت لپاره په سره سينه او پوره علمي مينه سرته رسولی دی دا هم د يادولو ده چې مومند صاحب، د دغې علمي پروژې په پيل کې، يوه پخه، جامع او عالي سريزه چې د خپل علمي او ادبي کارموخه يې په کې په هر اړخيز ډول راځلولې ده، ډېره خوږه او درنده ليکلې ده. په سريزې پسې يې څېرمه لومړۍ څپرکۍ او شاليد په ژورې څېړنې سره چې په دغه باب يې پخواني ادبي کارونه، په پوره هڅې سره چې پخوا ترسره شوي د مستندو اثارو له مخې په زياتې ځير کتنې سره څېړلي او را پېژندلي دي، چې په تحليلي ډول يې ښه کتنه اوبشپړه ليکنه پرې کړې ده .

په لومړۍ څپرکۍ پسې يې د دغه ادبي غوره اثر نور پنځه فصلونه، دپښتو متلونو د ادبي مرغلرو او اصطلاحاتو او محاورو په راځلولو او ليکلو سره په کره ډول په پوره څېړنه سره يو په بل پسې ليکلي دي چې متلونه او اصطلاحات يې، د عبدالحميد مومند په عالي هنري کلام او اثارو کې په پوره تفسير او ښې رڼا اچولو سره په خپل مورد کې استعمال کړي دي.

په دې پسې يې د رحمان بابا مومند، د الهي مينې په خوږو اشعاروکې متلونه او اصطلاحات، په ډېر ژور تحقيق سره راڅېړلي دي چې په دې ادبي رغونې او غزونې سره يې، خپل ادبي نوی اثر په لوړه ادبي کچه ښه پوخ ليکلی دی.

استاد مومند د دغې غوره تحقيقي او ادبي چارې د لارښه بشپړېدو لپاره، د رحمان بابا په لنډ ژوند ليک، د ده د عرفاني شعر د سبک او سبک په ځانگړنو، د ده د سبک د پيروانو. دا شان يې د عبدالحيمد مومند په لنډ ژوند ليک، د هغه د نازک خيال په ښکلي شعر او د شعر د سبک په خصوصياتو او د ده د سبک په پيروانو باندې ښه د رنده او ژوره خپنه کړې ده چې پښتو ادب ته يې په دغه برخه کې ډېر ادبي موضوعات له نوښت سره نوي را زباد، خوندي او اضافه کړي دي چې د پښتو ادب په آسمان کې به د ځلاندو ستورو په شان تل ځلاند وي.... همدارنگه يې د حميد مومند پر پېژندنه سربېره د هغه پر سبک هم خبرې کړي او د ده د سبک د پيروانو نومونه يې ياد کړي دي.

زه دلې د ټولو فصلونو له يادونې څخه د موضوع د اوږدوالي د مخنيوي له امله ډډه کوم او په خوشالۍ سره دا وایم چې د ده دا علمي کار په خپله برخه کې بې ساری او ډېر غوره دی. هرڅوک چې ددغه نوي ادبي گلستان علمي خپرنيزې پاڼې را واړوي، د خپرنې د اصولو سره سم دا پوره ورجوتېږي چې د دغه تحقيقي اثر شپږ واړه علمي څپرکې په ډېر ښه پيوستون او ترتيب سره اوډل شوي دي، علمي موضوعات يې ټول د تحليلي او تشریحي مېتود په رڼا کې په پوره رنگ سره په کره ډول کښل شوي. د دغه اثر د ليکنې سرچينې، منابع او اخليکونه د کتاب د ليکنې د اصولو سره پورېځ او بيخي اړين دي. دا خپرنيز علمي اثر د پورته ادبي رنگينيو په يادولو سره، دا ارزښتونه هم په خپله محتوی او علمي منځپانگه کې لري:

۱_ د رحمان بابا په لوړو عرفاني او د عبدالحيمد مومند د نازک خيال په اشعارو کې دا يوازينی نوی خپرنيز اثر دی چې په متلونو او

اصطلاحاتو کې په پوره تفصیل لیکل شوی، له دې د مخه داسې یو تحقیقي پوره اثر په دغو موضوعاتو کې چانه دی لیکلی او نه د ادبیاتو په ډگر کې وجود لري.

۲_ د دغه اثر د لیکلو ژبه روانه، عام فهمه او ډېره سلیسه ده چې د هر چا د استفادې او لوستلو وړ ده. په لیکنه کې یې پېچلتیا او تعقید ډېر نه لیدل کېږي.

۳_ دا ادبي اثر د املا او انشاء له مخې ډېر په غور سره لیکل شوی او تر ډېره حده د املا او انشاء خیال پکې ساتل شوی دی.

۴_ دا تحقیقي اثر د خپرنې د تشریحي ادبي میتود په رڼا کې، په ښه رنگین ادبي بیان سره راروغ شوی دی چې د بیان او لوست ژبه یې لکه چې د مخه اشاره وشوه پېچلتیا نه لري او غوټه نه پکې ترسترگو کېږي.

۵_ په دغه اثر کې د لیکنښو خیال په پوره غور او دقت سره ساتل شوی دی.

۶_ داڅېړنیز کتاب د (۶۶) ماخذونو او قلمي یادښتونو په رڼا کې په ډېر زیار سره، په مستند ډول په خوږه ژبه لیکل شوی، ادبي محتوی یې ډېره عالي او جامع ده چې په پښتو ادب کې به تلپاتې خزانه او د ډېرو څېړونکو لپاره به باوري ماخذ وي.

په دې ډول، د دغه علمي کتاب نورې ډېرې علمي ښېگړې او ارزښتونه دا را ترسترگو کوي چې د اثر زیار گالونکي استاد او محقق په ښې ژورې علمي اندېښنې، په ستر فکر او ادبي ځیرکتیا خپل کار بشپړ کړی دی او په خپل علمي کار کې بریالی اوپه ادبي څېړنو کې پوره پوره وړتیا لري، ځکه چې د لیکنې او لیکوالۍ زیار یې له دغه علمي اثر

څخه پوره ترې را څرگندېږي. له همدې کبله زه د رهنما استاد په توگه دا وایم:

داسې یوه عالي ادبي رڼا او رنگینۍ چې هر اثر په خپله محتوی او منځپانگه کې ولري. د هر څېړونکي، لوستونکي، ښوونکي او استاد، د منلو او تائید وړ گڼل کېږي. نو د همدغه علمي او ادبي ارزښت له مخې زه د مومند صاحب دغه ادبي او تحقیقي اثر مثبت ارزیابي کوم. د لیکلو له امله یې ورته مبارکي وایم، دی د دې مستحق بولم چې د دغه علمي زیار په مقابل کې دې په خوشالۍ سره د څېړنپوه علمي درجه ورکړ شي. په آخر کې دا سپارښتنه هم کوم چې دا ادبي اثر دې د ژبو او ادبیاتو د مرکز له خوا چاپ او خپور شي چې له علمي مېوې څخه یې خلك استفاده وکړي، نوبه یې گټه عامه اوزياته شي. په پای کې یو وار بیا مومند استاد ته مبارکي ورکوم، د زیاتو علمي بریالیتوبونو هیله یې کوم، په عمر او قلم دې برکت وي. په دې هیله چې د علم او ادب بلې ډېوې او مثالونه تل روښانه وي.

په ډېره علمي او فرهنگي مینه

څېړنپوه علي محمد منگل

سريزه

موږ په ټولنيزه توگه په پښتو کې دوه ډوله ادبيات لرو، شفاهي يا نا ليکلي ادبيات چې ويونکي يې معلوم نه وي؛ بل ډول يې ليکلي او يا تحريري ادبيات دي چې ويونکي يې معلوم وي، دا دواړه ډوله ادبيات په خپل منځ کې پر منشورو او منظومو برخو سره وېشل کېږي. کله چې څوک په ادبياتو کې څېړنه او تحقيق کوي، په دغه څېړنيز ادبي چار او هڅه کې د نورو فولکلوري ژانرونو ترڅنګ د متل او اصطلاح له ادبي مرغلرو سره هم مخامخ کېږي چې په تحريري (ليکني) او شفاهي ادب کې په ډېر ښه ډول سره خپل شوی دی.

متل او اصطلاح د نړۍ په بيلا بيلو ولسونو کې دود او د دوی له ورځني ژوند سره کلک تړاو لري، همدارنګه د نړۍ د ډېرو شاعرانو په اشعارو کې په پريمانۍ سره ليدل کېږي چې هر يو په خپل خپل ځای کارول کېږي او د استعمال موارد يې څرګند دي.

متلونه هغه نا پېليې مرغلرې دي چې ډېر ځله ديوې خبرې يا مدعا دپخلي لپاره دخلکو ترمنځ کارول کېږي، يايې شاعران کله دمثال

په ډول او کله هم دخپلې ادعا د ثبوت لپاره په خپلو شعرونو کې کاروي.

ترڅو چې د دنیا په مخ باندې انساني ژوند وجود لري او د علم او پوهې علمي او ادبي خراغونه روښانه وي نو به د نورو ادبي موضوعاتو په شان په ادبیاتو او ادبي څېړنو کې د متل او اصطلاح ادبي ځلا وې له خپلو ټولو ارزښتونو سره موجودې وي او څېړل کېږي به. له همدې امله په ادبي موسسو او علمي مرکزونو کې وینو چې په زیاته کچه متلونه او اصطلاحات د پوهانو او ادیبانو له خوا څېړل کېږي، د جهان په ټولو کوچنیو او لویو ژبو کې (هغه ژبې چې ډېر ویونکي لري او هغه چې لږ ویونکي لري) متلونه او اصطلاحات شته او تر ډېرې اندازې ترې د یو مطلب او مقصد لپاره کار اخستل کېږي، په دغه اړه ځانگړي آثار او مجموعې هم لیکل شوي او لابه لیکل کېږي او د چاپ په موخه به په ډېر شوق سره چاپخونو او مطبعو ته راوړل کېږي، ترڅو چې گټه او استفاده یې عامه شي.

په نړۍ کې د بېلا بېلو ژبو ویونکي قومونه او قبایل ژوند کوي، د دوی کلتور که څه هم له یوه هېواده تر بله او یا له یوې سیمې تر بلې سره بې توپیر نه دي، خو موږ د نړۍ له پراختیا سره سره بیا هم په ځینو کلتوري او فولکلوري پدیدو کې نږدېوالی او ورته والی لیدلای شو، له دې ډلې څخه د بېلگې په توگه متلونه او اصطلاح گانې یادولای شو چې د دنیا د بېلو بېلو قومونو او ولسونو متلونه او اصطلاح گانې یو له

بله سره څه ورته والی او نږدېوالی هم لري او د هرې ژبې څېړونکي د خپلې پلټنې او څېړنې د پایلې او نتيجه په لړ کې په ډاگه ویلی شي چې زما د مورنۍ ژبې لمن په متلونو او اصطلاح گانو سره ډېره غني، زرغونه او بډایه ده، د دغې جملې لنډه معنا داده چې په دنیا کې به داسې ژبه نه وي چې په هغې کې د متلونو او اصطلاح گانو پانگه وجود ونه لري. په هره ژبه کې چې خلک پرې خبرې او افهام تفهیم کوي، د نورو ادبي موضوعگانو ترڅنګ د متل او اصطلاح لویه خزانه هم ترسترگو کېږي چې په ورځني ژوند کې یې د ژبې ویونکي په بېلو بېلو مواردو او کردارونو کې استعمالوي او کار ترې اخلي. عام ولس په ورځنیو کارونو او وینا کې یو ډبل لپاره خاص متلونه او ځانګړې خوږې اصطلاح گانې د پند او عبرت په ډول وایي چې په ویلو سره یې خپلو نیمګړتیاوو ته ځیر کېږي.

د دغو ټکو له مخې ویلی شو چې په پښتو کې هم زموږ ډېرو شاعرانو په خپلو شعري دېوانونو کې په سلګونو متلونه او اصطلاحگانې چې د خلکو په خولو کې جاري دي او په ورځني ژوند کې یې یو له بله د یو مطلب لپاره وایي په ځانګړي ادبي ادا سره د ارسال المثل په بڼه راوړي دي، دا ادبي لړۍ له پېړیو راهیسې زموږ په لیکني ادب کې ترنږ پورې را رسېدلې ده، خو ژوند د دنیا په مخ وجود ولري او پښتانه ژوندي وي، د متل او اصطلاح مرغلرې به هم پکې خوله په خوله پالل کېږي، څېړنې او تحقیق به پرې روان وي د شاعرانو په اشعار کې به څېړونکي

په دغه باب پلټنې، تحقيق او ليکنې ترسره کوي، دا شان به په متلونو او اصطلاحاتو کې ځانگړي نوي او تازه آثار ليکل کېږي او چاپېږي به، په همدې موخه له ښه مرغه د افغانستان د اسلامي جمهوريت د علومو اکاډمي د ژبو او ادبياتو مرکز د علمي او ادبي موخو او اهدافو سره سم ما د ستر صوفي او عرفاني شاعر عبدالرحمان مومند بابا په دېوان او پښتو نازکخياله د لوړ تخيل خاوند شاعر عبدالحميد مومند په دېوان (درمرجان)، نيزنگ عشق، شاه وگدا، شرعة الاسلام په آثارو کې د متل او اصطلاح او د هغو د کارولو په اړه خپله علمي- څېړنيزه پروژه له تشرېحي او تحليلي ميتود څخه په استفاده د څېړنپوه علي محمد منگل تر لارښوونې لاندې سرته رسولې ده.

زما دغه ترلاس لاندې پروژه سريزه (٦) څپرکي پايله، وړاندیزونه او د ماخذونو فهرست لري، لومړۍ څپرکۍ د موضوع شاليد ته ځانگړۍ شوی، په دوهم څپرکي کې د متل او اصطلاح د بېلا بېلو اړخونو په باب خبرې شوي او د بحث په ترڅ کې د دواړو يو له بله توپير هم په گوته شوی دی. درېيم څپرکۍ د حميد مومند ژوند ليک ته ځانگړۍ شوی دی، په څلورم څپرکي کې د رحمان بابا د ژوند او سبک په باب بحث شوی دی. په پنځم څپرکي کې د متلونو ټوليز، تاريخي او ژبنی ارزښت څېړل شوی دی. په شپږم يا وروستي څپرکي کې په شعرونو کې د متلونو د استعمال د اړتيا په باب بحثونه لري.

دا اثر په پای کې پایله، ورپسې وړاندیزونه او د هغو (۷۱) مأخذونو فهرست راغلی چې ما په دې اثر کې ترې په یوه نه یوه بڼه استفاده کړې ده. مادخپلې څېړنې په بهیر کې درحمان بابا دېوان له الف ردیف نه تر (ی) پورې مخ په مخ، کرښه په کرښه او بالاخره ټکي په ټکي په پوره غور سره کتلی دی، په لسگونو او شلگونو متلونه او اصطلاحات مې ترې را ایستلي او تحلیل کړي دي. همدا ډول مې د متل او اصطلاح د پیژندنې د پوره څرگندتیا لپاره د کورنیو او بهرنیو پوهانو له علمي څېړنو څخه استفاده کړې ده، په دغه برخه کې لارښود استاد هم راته لازمي یادونې او لارښوونې کړې، په دې ډول سره مې دغه علمي، تحقیقي پروژه د خپل توان په اندازه په شرح ډول سره بشپړه کړې ده.

د یادولو وړ ده چې تر دې د مخه د رحمان بابا په اشعارو کې د متل او اصطلاح په برخه کې په دې ډول ځانگړی څېړنیز کار چانه دی کړی، همدا شان د عبدالحمید مومند په آثارو کې تراوسه د متل او اصطلاح په څرگندولو او څېړلو باندې په دغه کچه اکاډمیکه او علمي څېړنه نه ده شوې که څه هم لکه د مخه مې چې وویل د دې اثر په څېړنه کې ډېره هڅه کړې او له هیڅ ډول زیار نه مې ډډه نه ده کړې، زما په اند په دې لاره کې باید لا نور کارونه هم ترسره شي او د دی دوو نوميالیو شاعرانو دېوانونه او د دوی د ژوند حالات له بېلا بېلو زاویو څخه وڅېړل شي.

زه هيله لرم چې راتلونکی نسل په تېره بيا ځوانان به په دې لاره کې گړندي گامونه پورته کړي، ما له خپل توان سره سم دغه اثر د ټاکلو مفرداتو په رڼا کې بشپړ کړی دی، هيله من يم چې د ادب مينه والو او نورو لوستونکو د پاملرنې وړ وگرځي.

زه په پای کې له خپل لارښود استاد څېړنپوه علی محمد منگل څخه ډېره مننه کوم چې د دې پروژې په لیکلو کې يې له ماڅخه هيڅ ډول زیار نه دی سېمولی، د مأخذونو په ښودلو سربېره يې ډېر شفاهي یادښتونه هم راسپارلي او زما دغه اثر يې وخت په وخت کتلی او لازمي لارښوونې راته کړې دي، زه هيڅکله هم دا دعوه نه لرم چې دغه اثر به له هره حیثه بشپړ وي خو دا په زغرده وایم چې ما يې په بشپړولو کې له هيڅ ډول هاند او هڅو څخه ډډه نه ده کړې او موضوعات مې په تحلیلي بڼه څېړلي او د دې څېړنې په پایله کې مې دغه رساله کښلې ده.